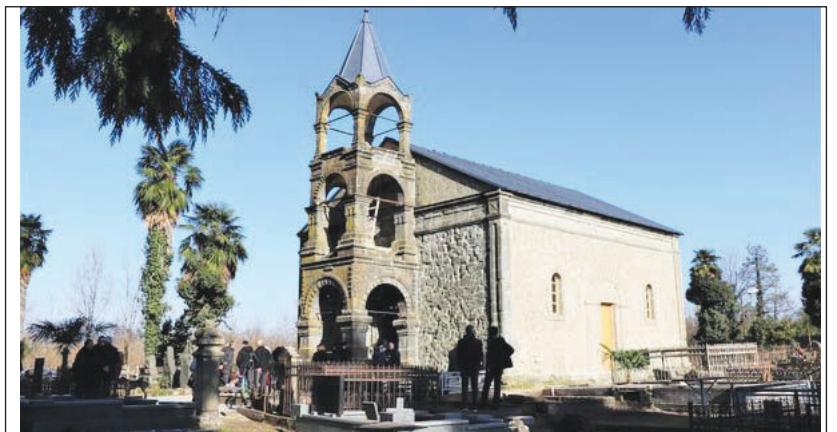




სოფელ ჭალა-პოვერში ტაძარი გაიხსნა



საერთაშორისო საქაფლომუშებლო ფონდ „ქართუს“ დაფინანსებით ორგანიზაციის მუნიციპალიტეტის სოფელ ჭალა-ბორზაურში მაყარანტელოზ მქედოს სახელობის ტაძარი გაიხსნა. სახეობრი წირვა-ღოვანიცა ტაძარში შემოწმდელმა მიზრობილობმა მუჯუ აოსება აღვლინა. გრევები იყო შემოჩენილი. ფონდ „ქართუს“ მხარდაჭერით მოხდა მისი სრული რეაბილიტაცია და ტაძარს ისევ დაუტორუნა ძეგლი იურსახე.

გვლესა, რომელსაც ქულტურული
ძეგლების მიერ და სტატუსი აქვს
მინიჭებული XIX სუკუნით თარიღდება.
ნაგებობისგან მხოლოდ სამრეკლო და ნა-
ნგოლოზ ჩემისახანა, საქართველოს ქულ-
ტურის, სპორტის და ახალგაზრდობის
მინიჭრის პარველი მოდედელი კანა
სინარჩუნილება დაგენერირება.



ბაზეთი ბამოდის
1931 წლის 5 იანვრიდან

საზოგადოებრივ - პოლიტიკური განეთი.
ყოველპირებრივი გამოშვება. № 33 (10444) 19 დეკემბერი 2022 წ. ფასი 80 თეთრი.

სოფელ ჭავჭათში 45 ლის მამაკაცი მოკლეს



ଅଲ୍ପିରଣ୍ଡି. ଲାକନ୍ଧିଶ୍ଵରୀର ମୁଦ୍ରା
ନିଯମିତ ପାଲନ ଉପରେ ତଥା କାନ୍ତିକାଳୀର ମୁଦ୍ରା
ଅତିଥି 45 ଟଙ୍କାରେ ମାତ୍ରାକୁ ମେଳେ
ଲେଖିବାରେ ମୁହଁଲୁଗିଲୁଗିବାରେ 11 ଦିନକିମ୍ବର୍ଗରେ
ଲାକନ୍ଧିଶ୍ଵରୀର ମୁଦ୍ରା ପାଇଁ ପରିଚାରିତ
କାରଣରେ ଏହାର ମୁଦ୍ରା କାନ୍ତିକାଳୀର
କାନ୍ତିକାଳୀର ମୁଦ୍ରାର ମଧ୍ୟରେ ଏହାର
ମୁଦ୍ରା କାନ୍ତିକାଳୀର ମୁଦ୍ରାର ମଧ୍ୟରେ

შსს-ს ცნობით, ძრალდებულმა, ურთიერთშეკლააჩაების ნიადაგზე, 1975 წელს დაბადებულ ზღვ-ს ცეცხლსასრიოთი იარაღიდან გასროლით მრავლობითი ჭრილობა მაყფნა და შემთხვევის ადგილიდან მიიმართა.

„შინაგან“ საქმეთა სამინ-
ისტროს გურიის პოლიციის
დეპარტამენტის თანამშრომლ-
ებმა, ცხელ გვალზე ჩატარებული
ოპერატორული ღონისძიებებისა
და საგამოიყებო მოქმედებების
შედეგად, განზრას მკლელობის
ბრალდებით, წარსულში სხვადა-
სხვა დანაშაულისთვის ნასამარ-
თლევი, 1955 წელს დაბადებუ-
ლი, **მ.წ.** დაკავეს.

დანაშაული 10-დან 15 წლა-
მდე ვადით თავისუფლების

აღკვეთას ითვალისწინებს

გამოიძებოთ დაგვინდა, რომ
ბრალდებულმა, ურთიერთ-
შეღაპარაკების ნიადაგზე, 1975
წელს დამატებულ ზ.წ.-ს ცეც-
ხლსასროლი იარაღიდან გასრო-
ლით მრავლობითი ჭრილობა
მიაყენა და შემთხვევის ადგილი-

დან მიიმართა.
დაჭრილი მამაკაცი საავა-
დმყოფოში გადაიყვანეს, სადაც
იგი მოშენდარიდან რამდენიმე
საათში გარდაიცვალა.
ჩატარებული ოპერატორული
ღონისძიებებისა და საგამომიებო
მოქმედებების შედეგად, სამარ-
თალდამცველებმა ბრალდებული
ცხელ კავალზე, ოზურგეთის
მუნიციპალიტეტის ერთ-ერთ

გამოიყება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 108-ე პუნქტით მიძინარების, რაც განზრას მკვლელობას გულისხმობს“ , — ნათელადა შესამინისტროს პრეცენტრის ინფორმაციაში.

**„ჩვენ ვაუგაობთ კლიმატიან დაკავშირებით
მოსახლეობის ცნობიერების ასამაღლებლად“**

კაზრეთში, კლიმატის ცვლილებებით გამოვვეული კატასტროფის რისკების
შემცირების შესახებ სათვალ ვორუში გაიმართა.



ଅଲ୍ପିନ୍ଦୋ. କୁର୍ରାତମ୍ଭି, ଲାଶ-
ମରନ „ଅମ୍ବାସାଧନର୍ଥି“ କୁଠିମା-
‘ଫେଲିଲେଖେବିତ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କୁଳି
କୁଟିରନ୍ତ୍ରଜୀବି ରିସକ୍ଯୁବି ଶ୍ରେଷ୍ଠ-
ବିଦୀର୍ଘି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାତମ୍ଭ ଜୀବନ୍ରୂପି
ମାରନ୍ତା ଯୁଗରୂପିବି ଦ୍ୱାରାନ୍ତ୍ରଜୀବିଦିଲେ
ଏହି ଲାକାରିଗୁଣିତମ୍ଭ ଗ୍ରାହକଙ୍କ
ବ୍ୟାପାରଜୀବି କ୍ରମଗୁଣିତ ଗାର୍ଜନିଙ୍କ
ବ୍ୟାପିକା ଦା ନେତୃଗୁପ୍ତିକିମ୍ବା ମହା-
ଜୀବନ୍ରୂପିଦିଲେ କ୍ରମଗୁଣିତକ୍ରମରେ ବେଳେ
ନାମିତି ଜୀବନର୍ଥିଙ୍କ:

— გაურის განვითარების პრო-
მა საქართველოში საქართვე-
ს მთავრობასთვის ერთად კლი-
ტური საფრთხეებით გამოწ-
ლი სტიქტური მოვლენების
აკების შემცირების, საჭაოდ
რ კომპლექსურ პრიორატის ა-
ხლოების. პრიორტის დონორები

ას კლიმატის მწვენე ფონდი,
ქართველოს, შვეიცარიის და
ელიის მთავრობები.

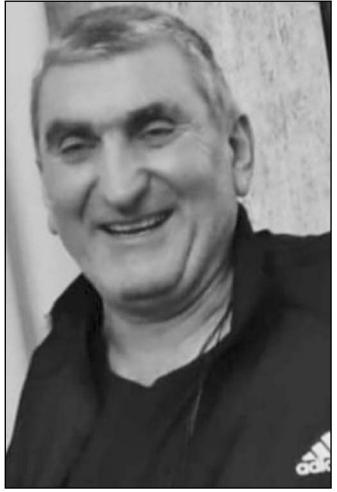
სამწუხაროდ, საქართველო
მონაკლისი არ არის და
ოფიციალოს მასგველ ქვეყნასთან
თავდ ჩვენც გვაჰს ეს გამოწვე-
ანუ ბუნებრივი მოვლენები, რომ-
ებიც კლიმატური ცვლილებებით
ის გამოწვეული. ბოლო ორი
წლეულის სტატისტიკას თუ
ცხელავთ, სამწუხაროდ ამ
ვლენების როდენობას საგრძნო-
ად გაიზარდა, როგორც
ტესვებით, ისე სიხშირით და
რაღა, რომელიც ადგენა ჩვენს
სახლებისას, კრიტიკულ ინტა-
რიულურას, ეკონომიკას არის
ქარიბ მაღალი. ამიზან ჩვენი

როგრამის მიზანი გახლავთ
კუუჭების კლიმატური ინფ-
რმაციის მიპოვება, შერწყვება,

ასალიშველა, და რაც მთავრია
მდევა ამ ინგორძლების გამოყენე-
ბა, პროგნოზისტიკისათვეს. სტიქ-
რი მოვლენების მოდელირები-
თვის უნდა ვიცოდო რა ტიპის
რიტოლებებს ვწყვდებოთ. წყლ-
იგარენის, სეტენის, გავლის,
ლიფრი ქარის, მეწყრის, ღვ-
უცივის თუ სხვა ბუნებრივი
ვლენების მიმართ ვჭრებოთ
დრული გაფრინთლების, შეტყ-
ბინების სისტემის დაწერვაზე.
სისტემა არა მარტო უწყებრივ
ონებზე იქნება გამართვული, არამედ
სადაც მაღალი რისკია, აღ-
ოლიბივ ხელისუფლებამდე, მოსა-

Համարնենցա մակեդոն և ռուս
հրացանույղությունը և անտու մուսակալու-
ակա օնցուրմանը իւսաւունք, , ռազմի
նենթինցանցա վետուր և գորշ-
պատուալու օնցուրմակաս ցագուցալու-
ա, ցանակայուրեցիտ աւետո
և գույշակաս ջրուս, տարբաց օգազա,
թագուցիտիս և աւագանցա և ռազմական

ზაზა და ნუპრი ზაქარიაძეები



ბლებს, მეგობრებს. კარგი
ოჯახი ჰქონდა. მეუღლე მარ-
ინა, -საუკეთესო ქალბატონი.
ვაჟი საბა, რომელმაც წელს
დაამთავრა სკოლა და უმაღ-
ლესისთვის ემზადება.

ნუკრი თავისი საქმის სა-
უკეთესი მცოდნე, წლების
მანძილზე სადაზღვევო კომპ-
ანაში მუშაობდა. მეუღლე
—შორენა საბანკო საქმის მე-
ნეჯერი. ორი შვილი დატოვა
—ილატო და ნიკუშა. ორ-
თავეს ლამაზი ოჯახი აქვს. 4
შვილიშვილი — ბაბუას საა-
მაყონი.

ძალიან დიდი ტკივილი
ჰქონდა ზაქარიაძეებს წელს.
ორი საუკეთესო ვაჟაცი
მიბარა შეიძლიაურმა მიწად.

ზაზა ზაქარიაძე თბილის-
ში მოღვაწეობდა. იქედან
უმართავდა ხელს ახლო-

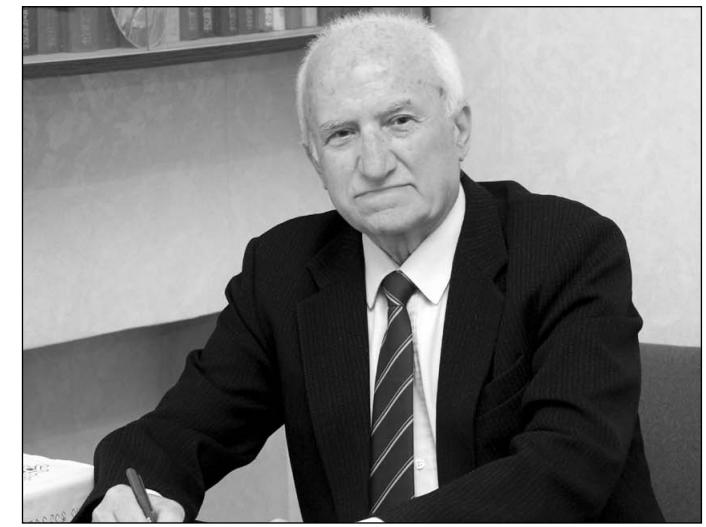
ბიძაშვილები.

მაღლობა სამედიცინო კერძოობის

ორნა ვაშალლმიძეს, ნატალია
ჭუტიძეს; სანიტრებას: სოფო
ნდლულაძეს, ნინო ჩოგაძეს.
ლაშარა
ზრაპებულაშვილი,
ქ. ოზურგეთში წმინდა
გორგას ქუჩის №45-ში
მცხოვრები.

ასაკოვანი ვარ. ცუდად
გაეხდი. ოზურგეთის „მედალ-
ფას“ კლინიკაში მომათვესეს.
ყველა საჭირო დახმარება
გამოწიეს. მინდა მაღლობა
გადავუხადო ექიმებს ნანა
ყაჭველვილს, ტიტე მგელაძეს,
ნესტორ თომიძეს; ექთნებს

გემრიელი კაცი



ბატონ ზურ გამრიჩხევე
სათმელის რომ ერთი საგზოთო
წერილით ვერ ამოგესუავეს კარ-
გად ვიცა, მაგრამ, ჩემი შერიც,
უთმელობაც და დაუწერლობაც
არ ეგბის, დანამუჯლის ტოლებასი

ინგრება, რადგან: ჩვენი ორმოცდა-
ოთხსწლიანი ურთიერთობდან, რომელიც 1978 წელს ჟურნალ „საქართველოს კულტურის“
რედაქციაში გაცნობით დაიწყო და
მეტე მუსიკობრძობით გაურჩელდა,
ჩჩებს თვალსაწიერში არ ჩნდს
ასეთი, ყველა აღმანიური ღირს-
ებით შექცელი სხვა პიროვნება.

საქონისას, თავისი მდიდრო ლეგისტრით, „უძალო მეტყველებით, დამაჯერებელი, ოღნავიყო. იშვიათია „ისტყატსა და შეგრძელებს“ შორის ასეთი ურთიერთობა მოგვიახევა და სიცარაული.

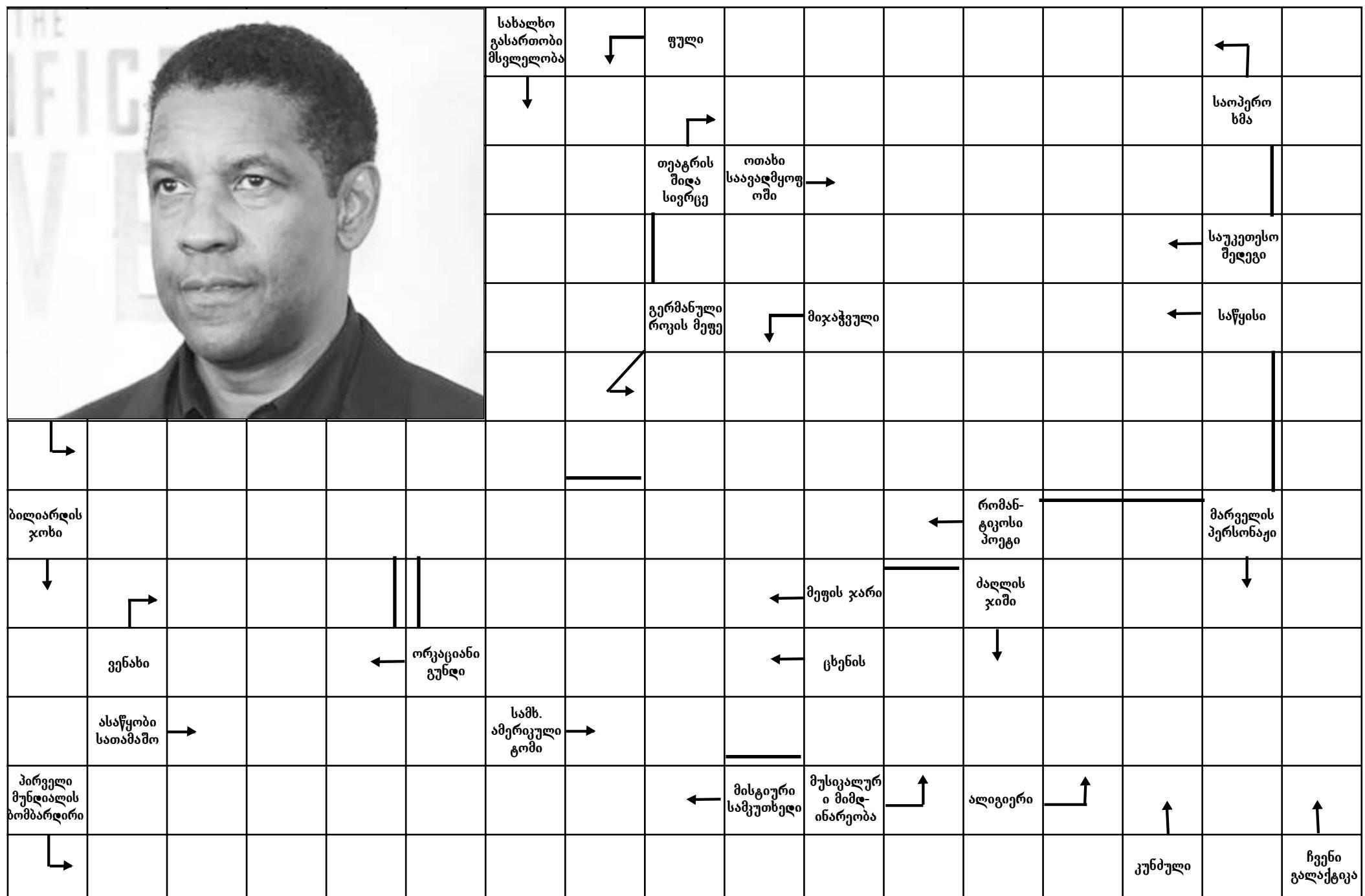
გამოისახი, ლაბა და ძეგლის
აღმნიუსებით და ამ შვილით ამავ
შშის სულიერ აღნახული,
რომელსაც ანდოგები არ მოეპოვე
ბა. ავტორები ბატონი ზურის
მამაბას!

დაინარის გვალებულ ფე, ასახუ-
ურმ - აკად ბერიძის სახელმწისის
ნამდავის, სურათისა და მცენ-
არეთა ინტეგრირებული დაგნოს-
ტიკურისცენტრმა - „ანასულემა“
კი, წიგნის ფორმის ძეგლეფას ქა-
ში ამჟეტებელა მისი პორტრეტი,
რომელის ფურზები, დორისა დაგდ-
მისა, არ ქრება მარადიტული ხსოვ-
ნის; სანოროვა.

ისეთ სრულყოფილ პიროვნებას, როგორიც ბატონი ზურგ გამრაინდე გახლდათ, ჩევწმი გემ-რიელ კაცს ეძახან და მცც ამ მომცრო წერილის სათაურად „აქმრიელი კაცი“ ვარჩიე, რადგან ეს ორი სიტყვა, ჩემი აზრით, ყველა მარტინის მიერ დასრულდა.

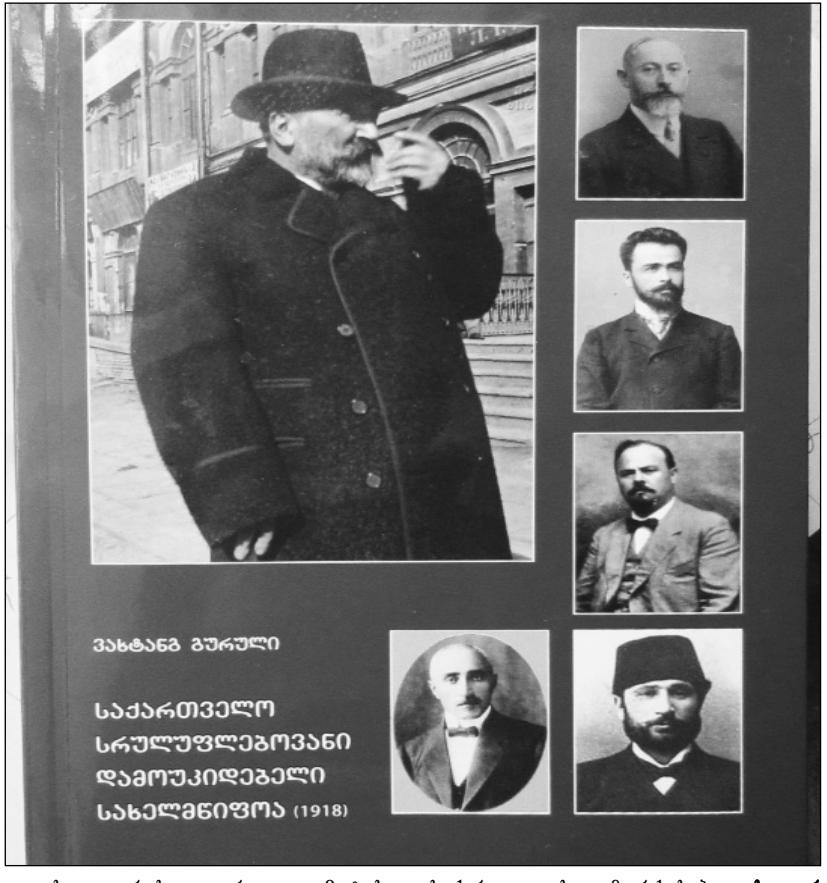
ତେବେଳ ମାନସବିଜ୍ଞାନିକାଙ୍କ୍ଷା.

სკანვორდი



პეტერი:

ქართული სოციალ-დემოკრატია რევოლუციის დამარცხების შედეგ (1906-1907 წწ.)



ବ୍ୟାକ୍‌ତିକାଳ ପାଇଁ

საქართველო
სრულუფლებოვანი
დამოუკიდებელი
სახელმწიფო (1918)

საქართველოს ეგზარქოსები: ისიდორ
ნიკოლაევი(1844-1858), იოანიე რუდ-
ნევი (1877-1882) და პალატი რავენი
(1887-1892). ეს ეგზარქოსები, რუსის
მღვდელმთავრის აზრით, პატივის-
ცემითა და სიყვარულით სარგე-
ბლობდნენ საქართველოში. ეპისკოპ-
ოსის სტეფანი მიიჩნევდა, რომ
საქართველობრივი კრისტიანული ეგზარ-
ქოსი პაველ ლეველევი(1882-1887)
მისი სიმკაცრის გამო. რუსი მღვდე-
ლმთავრი მიიჩნევდა, რომ ეგზარქოსი
ჰაველი თავისი მოღვაწეობით ყვე-
ლასასაგან გამორჩეოდა და შეუძლ-
ებელი იყო, მასზე რამე სახის
შეგვალენა მოეხდინა მასთან
დახლოებულ პირთაც კი. ეპისკოპოს-
მა სტეფანემ მოსთხოვა გორის
ეპისკოპოს ეჭვთიმეს, გაეხსენებინა

საქართველოში ეგზარქოსების მმართველობის პერიოდი და ნათელი მოქადაკინა სიმართლისათვის გორის ეპისკოპოსი ეპისტომე კლიაშვილი (1905-1909) რუსებს შემთხვევით არ აურჩევიათ, იგი საეკლესიო კრების წინაარე თათბირზე მერყეობდა და საბოლოოდ მხარი არ დაუჭირა ეპისკოპოსებს კირიონსა და ლეონიდს ეპისკოპოს სტეფანეს მოთხოვნის შედღვე ეპისტომე ელიაშვილმა აღნიშნა, რომ ეგზარქოსი ფეოფილაქტ რუსანოვი (1817-1821) და მიმდევნო გეგზარქოსები დამოუკიდებლად მართავდნენ თავიანთ სამწევსოს. ქართველი მღლდელმთავარი სიყვარულით იხსენიებდა ეგზარქოს ისიდორის (ნიკოლა სკიის) და ახასიათებდა მას, როგორც ქველმოქმედს, მრავლი ეკლესიას და მონასტრის დამუშავებელს და განმახლებელს. ეპისკოპოსი ეპისტომე დადგებითად ახასიათებდა საქართველოს ეგზარქოსებს: ევსევის (ილინსკიის), ოთანიკეს (რუდინევს), პავლესა (ლებედვასა) და პალადის (რავეს). თუმცა, ეპისკოპოსი ეპისტომეს თქმით, გამონაკლიასი იყო ეგზარქოსი ევსევი, რომელმაც საქართველოში მოღვაწეობის პერიოდში დაიახლოვა დეკანოზი ბასხარიფი. საზოგადოება უკმაყოფილებას გამოიქვამდა როგორც ბასხაროვის, ისე ევსევის მიმართ, რის გამოც რუსეთის ეკლესიის უწმიდეს სინოდს საჩივრითაც მომართეს. ამ საჩივრებისა და სხვა უცნობი მიზეზების გამო სინოდმა მღლევე გასცა განკარგულება საქართველოდან ევსევის გადაყვანის ოპტიკა.

ყურადღიანი მოვლენის გარიბობა
აღნიშნა, რომ საქართველოს ეგზარ-
ქოში უკოფილაქტიმა (რუსანოვმა)
ჯერ კიდევ რესეტში ყოფნის დროს
უიცხი და ამავე დროს სუსტი

ეპისკოპოსი კირიონი შეეცადა
გამოხმაურებოდა ეპისკოპოს ლეონი-
დის მოსხენებაში აღნიშვნულ ფაქტებს,
რომლებიც საქართველოს ეკლესის
დაცემას ეხსებოდა. მისი აზრით, ეკლე-
სის დაგნინძებაზე არა მხოლოდ
ეპისკოპოსი ლეონიდი ჩიოდა, ეკლესი-
ს საკალალო მდგომარეობაზე
საუბარი იყო უწმიდესი სინოდის
ობერ-პროკურორის ანგარიშებშიც.
ქართველი მღვდელმთავრის განცხ-
ადებას კვლება არ დატიანება. პროფე-
სორი ტიმოფეე ბუტკევიჩი მიიჩნევდა,
რომ ეკლესის დაკინძება მოხდა
კვლები — კროპაბაშიც და რუსეთშიც.
საქართველოში კი რწმუნის შესუს-
ტებას იგი ქართველი სამღვდელოების
უსაქმერობით ხსნდა, რომელიმაც
ვერ გამოიჩინეს სამტკიცე. პროფე-
სორი ბუტკევიჩი საბოლოოდ იმ
დასკნამდე მივიდა, რომ საქართ-
ველოს ეკლესის ავტოკეფალიის
საკითხი მთლიანად ჰოლიტგურ
ნიადაგზე იყო აღმოცენებული.

მეორე განყოფილებაში საქართველოს ეკლესიის ავტოკეფალიის საკითხის განხილვიდ განკითხვის სახე მიიღო. თავად რუს პროფესორთა და სამღვდელოთა შორისაც აზრთა სხვადასხვაობამ იჩინა თავი. პროფესორ ივან სოფოლიშვილის (1865-1939) მიაწნდა, რომ იმ საკითხის გადასაჭრელად, რომელიც საქართველოს ეკლესიას და ქართველ ხალხს აწუხებდა, არ იყო საჭირო საქართველოს ეკლესიის ისტორიაში ჩაღრმავება. მისგან განსხვავებით, პროფესორებისა და სამღვდელოების უძრავესობა დაუინებით მოითხოვდა საქართველოს ეკლესიის ისტორიის რესერტის შემადგენლობაში შესვლა-მდელი პერიოდის განხილვას, ნაწილი პროფესორებისა ითხოვდა

საქართველოში სამეფო დინასტიის
არსებობისდღონინდელი ვითარების
შედარებას საეგზარქოსოს პერიოდში
არსებულ ვითარებასთან, თუმცა რამ-
დენად გადაწყვეტდა ეს შედარება
ავტოკეფალიის საკითხს, გაურკვეველი
იყო. ერთადერთი ისევ პროფესორი
სოკოლოვი აღმოჩნდა, რომელიც არ
დაეთანხმა კოლეგების მოთხოვნას.
რუსი პროფესორის აზრით, წარმოუდ-
გენერილი იყო სამეფო დინასტიის არსე-
ბობისდღონინდელი ვითარების შედა-
რება საეგზარქოსოსდღონდელ ვითა-
რებასთან. პირველ შემთხვევაში ეპლე-
სია დამოუკიდებელი იყო და მაშინ
კერავინ წარმოიდგენდა ალბათ იმას,
რომ ერთ დღეს საქართველო რუსე-
თის შემადგენლობაში შევიდოდა.
ეგზარქისობის პერიოდში საქართვ-
ელოს ეკლესიას უკვე აღარ ჰყოფდა
კათოლიკოსი. ამიტომ ეს ორი გძოქა
(სამეფო დინასტიისა და საეგზარ-

ეპისკოპოსმა სტეფანებ კვლავ
განაგრძო ყოვლადსამღვდელო ლეო-
ნიდის მოხსენების განხილვა და მასში
მოყვინილი ფაქტების სიცრუედ
გამოცხადება. მისი აზრით, სიმართლეს
არ შეეფერებოდა შემდეგი ფაქტები: 1.
საქართველოს ტაძრებში წირვა-
ლოცვის რუსულ ენაზე აღვლენა; 2.
ყოველგარი ქართულის დევნა და
შევაწროება. ეპისკოპოს სტეფანეს
თქმით, საქართველოს ეპარქიებში
ქართველი სასულიერო პირები
დათისმახურებას კვლება ქართულ
ენაზე აღარ ულებდნენ. რუსი
ეპისკოპოსის აზრით, არაქართულ
სამრევლოებში მომსახურე ქართველი
სასულიერო პირები ნაკლებად
ზრუნავდნენ არაქართველი მოსახლ-
ების ეროვნული ინტერესების დაც-
ვაზე. ეპისკოპოსმა სტეფანე დასახ-
ელა ისეთი შემთხვევებიც, როდესაც

ქართველები თვითინ ითხოვდნენ ქართველი მღვდლებისაგან საღვთო ლიტურგიის სლავურ (რუსულ) ენაზე აღვლენას. მისა გამოსულოდან გამომდინარე, ქართული ენისა და ქართველი სამღვდელოების დეკინის თაობაზე საუბრიც კი ზედმეტი იყო. ეპისკოპოს სტეფანეს კიდევ ერთი ბრალდების თანახმად, მცხეთის სვეტი-იცხოვლის ტაძარში ფრესკები მეოურობელი იყო ქართველი სამღვდელოების სურვილით. სწორედ ქართველი სასულიერო პირები იყვნენ დამააშავენი სიძევლეებისადმი გულგრილი დამოკიდებულების გამოვლენაში. ერთადერთი ადამიანი, ვინც ამ დიდ სიცრუეს დუშმილით ვერ შეხვდებოდა, ისევ ყოვლად სამღვდელო კირიონი იყო. ბრალდებებს ისევ ქართველმა მღვდელმთავარმა უპასუხა. მისი აზრით, ქართული ენის დეკინის პირველი დამადასტურებელი ფაქტი იყო საეკლესიო მსახურების აკრძალვა სასაფლაოს ეკლესიებში. რაც შეეხებოდა ეკლესია-მონასტრებს, აյ ეს პრიცესი შედარებთი წელი ტემბათ წარიმართა. მაგალითად, სიონის საკათედრო ტაძარში სამი დღე მსახურება ქართულად აღესრულებოდა, სამი დღე – ძეველ სლავურად (რუსულად), საუფლო დღეებში კი წირვა-ლოცვა ყოველთვის ძეველ სლავურ (რუსულ) ენაზე ტარდებოდა. ქართველმა მღვდელმთავარმა აღნიშნა, რომ სვეტიცხოვლის ტაძარი უგზარქოს ისიდორ ნიკოლას მოღვაწეობის დროს (1844-1858 წწ.). შეთეთრდა. ეპისკოპოს კირიონის აზრით, პირველი დამააშაული ეგზარქოსებისა ის იყო, რომ მათ დახურეს საეკლესიო კათედრები და მონასტრე-

ბი. თუკი ერთ მონასტერში ერთი ბერი მაინც იქნებოდა, საკელესიო წესრიგი არ დაირღვეოდა. თუმცა ეგზარქოსები, როდესაც მონასტერებს ხურავდნენ, ამაზე ნაკლებად ფიქ-რობდნენ.

მეორე განყოფილებაში განხილვის საგანად იქცა საქართველოში არსებული საეკლესიო ტრადიციები. საქართველოში საეკლესიო ტრადიციების დევნასა და აკრძალვას შეეხმარდნელობის მოხსენებაში. როგორც უპვე ზემოთ აღინიშნა, ეპისკოპოს ლეონიდის მოხსენებას მწვავედ აკრიტიკებდა მოყილიოვის ეპისკოპოსი სტეფანი. ფაქტობრივად, ეპისკოპოს ლეონიდის მოხსენებაში არ ყოფილა ისეთი საკითხი, რომელიც რუს ეპისკოპოსს მწვავედ არ გაეკრიტიკებინა. ცხადია, არც საეკლესიო ტრადიციებს დატოვებდა იგი უცერადებოდ. ყოვლად-სამღვდელო ლეონიდის მოხსენებაში აღნიშნული ფაქტები სავსებით მოუღებელი აღმოჩნდა ეპისკოპოს სტეფანისათვის. მისთვის, პირველ რიგში, მთელებელი იყო რუსი ეგზარქულის დადანაშაულება ქართული საეკლესიო ტრადიციების დევნაში, რაღან, მისი აზრით, ისეთი მოვლენები არ ყოფილა. თუმცა მოგილიოვის ეპისკოპოსს მოუწია ისეთი ფაქტების გახსენებაც, რომელიც ნამდვილად ადასტურებდნენ საქართველოში საეკლესიო ტრადიციების დევნას. ყოველივე ეს კი, მისი აზრით, განპირიბებული იყო ქართველებისადმი ეგზარქულის პეთილებანწყობით. ყოვლად-სამღვდელო კირიონმა უპასუხა რუსი ეპისკოპოსის გამოსვლას. ქართველმა მღვდელმავარმა განმარტა, რომ რუსი ეგზარქულები ებრძონენ უძველეს ჭრის მიზანისათვის.

ეპისკოპოს ლეიტონიდის მოხსენების განხილვამ ფაქტობრივად დაჩრდილა მთავარი საკითხი, როსთვისაც რუსეთის საეკლესიო კრების წინარე თათბირის მეორე განყოფილება იყო შეკრებილი. სხდომაზე უამრავი ისეთი თემა წამოიჭრა, რომლებიც განხილვას საჭიროებდა. ის ღრო, რაც მეორე განყოფილებამ საქართველოს ეკლესიის სკითხის განხილვას დაუთმო, არა-საკამარისი აღმიჩნდა აღნიშნული პრიბლების გადასაწყვეტად. საბოლოოდ, სხდომაზე მყოფი სასულიერო და საერო პირები შეთანხმდნენ, რომ შემოფარგლულიყვნენ შხოლოდ რუსეთის ეკლესიის უწმიდესი სინოდის არქეპისტო არსებული მასალების შესწავლითა და მათი განხილვით. საარქიეპო მასალების შესწავლის სურვილი გამოთქავა პროფესორამატი-მოცუები ბურგევიჩმა, ქართული დელე-გაცის მხრიდან კი — ეპისკოპოსმა კირიონმა. სხდომა კვლავ ეპისკოპოს ლეიტონიდის მოხსენების გარშემო ტრიალებდა. განყოფილების მუშაობისას გამოითქვა აზრი ყოვლადსაბოლოელი ლეიტონიდის მოხსენების განხილვის გადადების თაობაზე, რაც რუსმა სასულიერო პირებმა არ გაიზარეს. ეპისკოპოსი სტეპანი თვლიდა, რომ ყოვლადსაბოლოელი ლეიტონიდის მოხსენებით რუსეთის ეკლესია ამო-სვარეს ტალაბაში იმ სიკეთის სანაცვლოდ, რაც მან საქართველოს ეკლესიისათვის გაიღო. ამიტომაც მოხსენების განხილვის გადადება არაფრით არ შეიძლებოდა: "თუკი ავტოკეფალიას მოითხოვენ, სახელმო-ბრ აქ წარმოდგენილი ბრალდების წაყლობით, მაშინ ჩენი ვალია, დავიცვათ ჩენი ეკლესია და მისი წარმომადგენლები წამოყენებული ცილისწამებისაგან, თუგინდ ავტოკე-ფალიის საკითხისაგან დამოუკიდე-ბლად".

ვახტანგ გურული

(საქართველოს ახალი ისტორია, .
(1801-1918) წიგნი 3; გვ: 493-495

